

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iunie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Crîșmari Natalia în interesele inculpatului Dudic Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2014 în cauza penală în privința lui

Dudic Vitalie Anatol, născut la 30 noiembrie 1987 în s.Țaul, r-nul Dondușeni, domiciliat s.Porumbeni, r-nul Criuleni.

Termenul examinării cauzei:

1. 24.09.2013 - 29.11.2013 - prima instanță,
2. 14.01.2014 - 24.02.2014 - instanța de apel,
3. 06.05.2014 - 04.06.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 29 noiembrie 2013 Dudic Vitalie a fost condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit.a) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru pronunțarea sentinței, instanța a constatat că Munteanu Serghei, la 03 iunie 2013, ora 14.00, conducând automobilul de model „Ford Tranzit”, cu n/î CL AM 588, deplasându-se în sat.Ratuș r-nul Criuleni, cu viteza de 75 km/oră, încălcând prevederile pct.45 alin.(1) lit.b), c), d) și pct.47 alin.(2), alin.(1) lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care stipulează că: „conducătorul de vehicul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, să țină permanent seama de dexteritatea de conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase”, a tamponat biciclistul Negură Gheorghe, care se afla lângă trecerea de pietoni, cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă, plaga pe față, în țesuturile moi pericraniene, fractura bazei craniului, hemoragii subarahnoidiene frontal pe dreapta, trauma închisă a cutiei toracice, fracturi costale bilaterale cu formarea de colos osos primitiv și ruptura splinei, în doi timpi, cu hemoragii difuze roș-închis în țesuturile moi adiacente splenectomice.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa închisorii de 4 ani, cu executarea ei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, motivînd că pedeapsa stabilită acestuia este prea blîndă, fiind încălcate criteriile de individualizare a pedepsei; inculpatul a comis o infracțiune gravă, izolarea lui de societate fiind necesară, deoarece

aplicarea unei pedepse neprivative de libertate nu va stabili echitatea socială și nu va asigura corectarea și reeducarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2014, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte o hotărîre nouă, prin care lui V.Dudnic în baza art.264 alin.3 lit.a) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 3ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

4.1. Instanța de apel a constatat că, prima instanță a făcut o justă încadrare juridică a acțiunilor lui V.Dudnic, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că victimei i-au fost cauzate vătămări corporale grave, care deși nu au fost în legătură directă cu decesul acestuia, totuși au accelerat înrăutățirea sănătății lui Gh.Negură, care în scurt timp după accident a decedat.

Astfel, instanța a conchis că argumentele apelantului sînt fondate și urmează a fi majorat termenul de pedeapsă și termenul de probă stabilit inculpatului, în perioada căruia acesta va fi supravegheat întru evitarea comiterii de către el a altor infracțiuni.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul acuzatorului privind stabilirea pedepsei închisorii reale inculpatului, deoarece acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune, anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor și soția care nu este angajată în câmpul muncii.

5. Împotriva hotărîrii nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul N.Crîșmari în interesele inculpatului V.Dudnic care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel neîntemeiat a admis apelul procurorului, agravînd pedeapsa stabilită inculpatului fără a ține cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză - recunoașterea integrală a vinei, căința sinceră, și solicitarea acestuia de a examina cauza în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cãncorm art 364/1 Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul în recursul declarat nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul acestuia reiese că dînsul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră față de fapta săvîrșită, solicitînd menținerea sentinței, prin care i-a fost stabilită o pedeapsa mai blîndă, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța a aplicat pedepse individualizate contrar legii.

Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui V.Dudnic în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, și, critică hotărîrea dată numai referitor la stabilirea pedepsei aplicate de instanța de apel, invocînd că aceasta nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei închisorii cu executarea ei reală, prevăzute de norma penală în baza căruia inculpatul a fost condamnat.

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art.263 alin.(4) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat V.Dudic, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 4 ani.

Conform prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod penal, în baza căruia a fost examinată cauza, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea.

Instanța de apel, luînd în considerație că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor grave, că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit în cele comise, precum și faptul că victimei Gh.Negură i-au fost cauzate vătămări corporale grave, care deși nu au fost în legătură directă cu decesul acestuia, totuși au accelerat înrăutățirea sănătății lui, care în scurt timp după accident a decedat, a conchis că pedeapsa stabilită de prima instanță este una prea blîndă în corespundere cu fapta comisă, în legătură cu ce urmează a fi majorată.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că decizia instanței nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal reține că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea articolului în baza căruia a fost condamnat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se impune respingerea recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrilor atacate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În atare situație, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul N.Crișmari în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Crîșmari Natalia în numele inculpatului Dudic Vitalie, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2014, în cauza penală în privința lui Dudic Vitalie, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun